

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Grițco Constantin și avocata acestuia Sîrbu Violeta, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Nisporeni din 12 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Grițco Constantin Ștefan,

născut la 03 martie 1972, originar din r-nul Taraclia, s. Biruința, domiciliat pînă la reținere în r-nul Nisporeni, s. Ciorești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 17 octombrie 2014 - pînă la 12 martie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 06 aprilie 2015 - pînă la 26 mai 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 17 iulie 2015 – pînă la 19 august 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 12 martie 2015, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Grițco Constantin a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 08 noiembrie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Grițco Constantin, periodic, precum și în seara zilei de 20 aprilie 2014, aflîndu-se

la domiciliul său din s. Ciorești, r-nul Nisporeni, fiind în stare de ebrietate, manifestând un comportament violent, a numit-o cu cuvinte și expresii injurioase pe concubina sa, Armasari T., cauzându-i stări de tensiune și suferință psihică, după care amenințând-o cu aplicarea violenței fizice a alungat-o de la domiciliu, impunând-o să înopteze în altă locuință din sat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Hîncu Sergiu în numele inculpatului Grițco C., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Avocatul a menționat în privința inculpatului circumstanțe atenuante, precum și faptul că partea vătămată în cadrul ședinței de judecată a declarat că s-a împăcat cu inculpatul, solicitînd aplicarea unei pedepse non privativă de libertate. Mai mult ca atît, potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpatului Grițco C. în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a considerat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite care face parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, precum și de faptul că anterior a fost judecat.

Astfel, ținînd cont de circumstanțele sus nominalizate, instanța de apel a menționat că pedeapsa aplicată în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal de 1 an închisoare a fost stabilită corespunzător.

Conform art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvîrșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal.

Prin urmare, instanța a reținut că, prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.11.2013 Grițco C. a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei

stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Astfel, instanța de fond corect în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.11.2013, definitiv stabilindu-i pedeapsa de 1 an 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Din considerentele menționate, instanța respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante și de faptul că în privința lui Grițco C. poate fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv și cele invocate în cererea de apel.

La fel, instanța a respins și motivul avocatului referitor la faptul că partea vătămată Armasari T. în ședința de judecată a declarat că s-a împăcat cu inculpatul și a solicitat ca în privința lui să fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, or, instanța de fond a ținut cont de faptul că partea vătămată l-a iertat pe inculpat, însă acest fapt nu constituie temei de suspendare a executării pedepsei de către inculpat, deoarece Grițco C. anterior a mai comis o infracțiune similară în termenul de probă tot în privința părții vătămate Armasari T., circumstanțe care demonstrează că inculpatul nu a tras concluziile necesare.

Prin urmare, scopul pedepsei în privința inculpatului va fi atins doar prin stabilirea pedepsei închisorii.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul și avocata Sîrbu Violeta, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse mai blînde. Recurenții au menționat că instanțele ierarhic inferioare la aplicarea pedepsei nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia stabilite de Codul penal, precum și soluția instanței de apel contravine prevederilor art. 419 CPP și Hotărîrii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, nefiind apreciate și analizate în parte fiecare din criteriile indicate în hotărîrea nominalizată. Totodată, instanțele judecătorești nejustificat au ignorat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, aplicîndu-i cea mai aspră pedeapsă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat, considerându-l inadmisibil, deoarece recurentul critică hotărîrea contestată sub aspectul greșitei individualizării a pedepsei, însă instanțele de judecată corect au stabilit pedeapsa inculpatului, ținînd cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului, atît inculpatul cît și avocata Sîrbu V. în numele lui Grițco C. sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate inculpatului, criticînd hotărîrea atacată doar în latura stabilirii pedepsei, *solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde*, invocînd temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Reieșind din prevederile art. 414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale, persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate lui Grițco C. în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prevede *pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 2 ani*.

Prin urmare, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Prin sentința instanței de fond, lui Grițco C. în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de *1 an închisoare*, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.11.2013, fiindu-i definitiv numită pedeapsa de *1 an 1 lună închisoare*, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută prin decizia instanței de apel.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul

și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se observă din sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, aceasta prevede pedeapsă alternativă pentru fapta săvârșită și anume *munca neremunerată în folosul comunității*.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul acesteia.

Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de fond, menținută de cea de apel, precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decît *prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an 1 lună (în temeiul art. 85 Cod penal)*.

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, ca una ușoară și sînt prezente circumstanțele atenuante – recunoașterea vinei și căința sinceră, însă nu poate fi neglijat prezența condamnării inculpatului prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.11.2013 în baza art.201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, conform art. 90 Cod penal.

De unde rezultă, că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare și în termenul de probă stabilit, săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, chiar dacă ar fi una ușoară, care a generat suferințe fizice și psihice victimei.

Împrejurările sus menționate, indică și la justa aplicare de către instanță, în speța dată, a prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, fiindcă acestea se aplică potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendare condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, fapt ce este incident și în cazul dat.

Referitor la argumentul invocat în recurs de către recurenți, precum că instanțele de judecată pripit au conchis aplicarea unei pedepse mai aspre și nu a ținut cont de dispozițiile art. 90 alin. (11) Cod penal, Colegiul penal le consideră nefondate, deoarece în opinia instanței circumstanțele privind personalitatea inculpatului nu permit a convinge despre posibilitatea aplicării

acestor prevederi.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Grițco C. de către instanța de fond, menținută de cea de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, recurenții critică măsura de pedeapsă aplicată lui Grițco C., ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestora, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Grițco Constantin și avocata acestuia Sîrbu Violeta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Grițco Constantin Ștefan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti